

23952858-2	26.08.2010	ירושלים	TIMEOUT	עמוד 16	1	18.13x24.51
55430						

אנדרדוג

יותר ויותר תלונות מתקבלות על בעלי מקומות בעיר שמסרבים להכניס כלבים הלומדים לשמש ככלבי נחייה. לדברי המתלוננות, המקומות, המכחישים בתוקף, לא מוכנים להפוך "מגרש אימונים" לגורים

שאינם כלבי נחייה, על אחת כמה וכמה נאפשר למישהו עם כלב נחייה לבוא". גם בפוקצ'ה טוענים כי אין היגיון בתלונות מאחר שקיימת הנחיה מפורשת לאפשר להכניס כלבים. "המתלוננת מוזמנת לדבר איתנו. אנחנו מקבלים את כל הכלבים, וכמובן שבאים לקראת אנשים עם מוגבלויות". // **מיקה צור**

הכלב
כלב נחייה גזעי, הלבדור, הגולדן רטריבר והרועה הגרמני, הם המועדפים לשמש ככלבי נחייה בכל העולם בשל מזגם הנוח וחוכמתם הטבעית. הם לומדים מהר, שמחים לרצות ומסתגלים בקלות לסביבה משתנה. מגוון הגדלים של גזעים אלה ואופיים המגוון מאפשרים התאמה אופטימלית לצרכיו של האדם העיוור.

הפרויקט
פרויקט משפחות אומנות לכלבי נחייה פרויקט המתאים לרווקים, סטודנטים בגילי 20, משפחות נשואות עם או בלי ילדים מכל רחבי הארץ. המתנדבים מתחייבים לגדל כלב נחייה למשך שנה תוך כדי שהם מקבלים הדרכה צמודה. ההדרכה נעשית באופן שיבטיח גידול אופטימלי של הכלבים תוך כדי ליווי מקצועי מלא, ציוד רפואי ומזון כך שלא יהיו כל עלויות למשפחה האומנת. בסופו של התהליך הכלבים חוזרים לעמותה. רוב הכלבים עוברים חצי שנה נוספת של אימונים שאחריהם הם מוכרים ככלבי נחייה. חלקם לא מתאימים ומוצאים דרכם למקומות אחרים. לאחר מכן העיוורים מגיעים לבית עובד (ליד נס ציונה) להדרכה אינטנסיבית בת שלושה שבועות ובתומה הם מתחילים את דרכם עם הכלב.

החוק
חוק איסור הפליית עיוורים המלווים בכלבי נחייה, 1993: לא תוגבל זכותו של עיוור להיכנס למקום ציבורי ולהשתמש בכל מתקן המצוי בו, ולא תוגבל זכותו להשתמש בתחבורה ציבורית, לא ייגבה מעיוור כל תשלום, במישרין או בעקיפין, בעד הכניסה למקום ציבורי, בעד השימוש במתקן המצוי בו, או בעד השימוש בתחבורה ציבורית, בשל היותו מלווה בכלב נחייה. העובר על חוק זה דינו קנס. יש לציין שהחוק אינו תקף לגבי אנשים אשר ראייתם תקינה לרבות בני משפחתו של העיוור או מאמניו של כלב הנחייה.

לא רוצים להיות מגרש האימונים שלה. פונצ'ו הכלבה

של מצב רוח. יש פעמים שיסכימו ויש פעמים שיסרבו", היא מציינת. "בפוקצ'ה בר הירשו לנו לשבת רק במרפסת ועשו לנו פרצופים. אבל בסירובים הכי חמורים נתקלתי בסניפי שופרסל בקריית היובל, בגבעת שאול ובשניים בתלפיות. דיברו אליי ממש לא יפה וצעקו עליי שאני הופכת את המקום למגרש האימונים שלי". אורה דרשן (36), עיוורת, מספרת על עוד מקרים שאירעו לה עם כלבת הנחייה שלה. "הגעתי לבקר את המשפחה שלי במלון במרכז העיר ואמרו לי שהיא לא יכולה להיכנס", היא משחזרת. "בעלי התערב ורק אחרי כמעט שעה הסכימו שהכלבה תיכנס אבל רק ללובי. רק כשאיימנו שנתקשר למשטרה הם ויתרו. רק בירושלים נתקלנו בכמה נהגי אוטובוס שלא הסכימו להעלות את הכלבה ועוד נהג מונית נגדו הגשנו תלונה. מאוד מצער שזה קורה".

בשופרסל נמסר כי "משהסבתם את תשומת ליבנו למצב בו ייתכן וכלב נחייה נמצא עם מאמנו, ניתנה הנחייה שכלב נחייה יוכל להיכנס לסניפי הרשת גם עם מאמנו, ולא רק עם לקווי ראייה". שאר בעלי המקומות המוזכרים לעיל טענו בתוקף כי ההאשמות אינן נכונות וכי הם מרשים לבעלי נחייה להיכנס לשטחם. ממסעדת הרוזה נמסר כי המקום נגיש לנכים וכן קיימים תפריטי בית לעיוורים ומנשאים לכיסא גלגלים חשמלי. בהלל טענו כי "המקום פתוח גם לכלבים

הנחייה יאומנו לעתיד כיצד להדריך עיוורים לפסוע בזהירות בתוך ההמולה סביבם", היא אומרת. לא מדובר בעבודה פשוטה עבור המתנדבים. מעבר לצורך לחנך כלב ולהסתובב איתו, בהמשך הם גם צריכים

שירן יצחקי (26), סטודנטית מהדרום, הגיעה לפני כשבועיים לעיר עם הכלבה יוקו, סטודנטית שנה א' לנחיית עיוורים. יוקו, עוד לא בת שנתיים, לומדת בעזרת שירן את החיים העירוניים, על ידי הובלתה ממקום למקום, עצירה

"לא נתנו לנו להיכנס למסעדת רוזה, עיקמו לנו את הפרצוף בהבעה של 'לא, לא, לא', במסעדה אחרת בסמטה אמרו לנו שנוכל לשבת רק בחוץ"

להיפרד ממנו. אולם יצחקי מספרת כי התנהלות של כמה מקומות במרכז העיר הפכו את המשימה לקשה יותר. כך למשל, היא מספרת כי בחצר פיינגולד הן התקשו למצוא מקום לאכול בו ארוחת הערב. "לא נתנו לנו להיכנס למסעדת רוזה, עיקמו לנו את הפרצוף בהבעה של 'לא, לא, לא', מספרת יצחקי. "במסעדה אחרת בסמטה אמרו לנו שנוכל לשבת רק בחוץ. לבסוף מצאנו מקום חם במסעדת תל אביב ברחוב בן שטח, ששמחו לארח את יוקו". יצחקי מוסיפה כי גם במתחם ממילא עשו להן בעיות בכניסה. נריה כהן (25) סטודנטית ירושלמית למתמטיקה באוניברסיטה העברית אשר משתתפת בפרויקט, מגדלת כבר שמונה חודשים את כלבת הנחייה פונצ'ו. והיא מתעדת ברשימה ארוכה של 'איפה כן ואיפה לא בעיר': "חשוב לציין שיש מקרים של מקומות אותם ציינתי, שבהם זה עניין

לפני רמזורים ואי רדיפה אחרי חתולי רחוב או ילדים מרגיזים. אלא שהחיים בירושלים, כפי שגילתה יוקו, אינם יפים כמו אלו בבאר שבע. יוקו הפכה לאורחת בלתי רצויה במספר לא מבוטל של בתי עסק שלא הסכימו לארח את כלבת הנחייה, אף שלבשה שכמייה המציינת כי היא "גור באימוץ", כלומר בתהליך להפיכת כלבת נחייה. "אנחנו משתתפות בפרויקט 'משפחות אומנות לכלבי נחייה'", סיפרה יצחקי, בעלת ראייה תקינה. "מתנדבים בעלי ראייה תקינה נבחרים לגדל את הכלבים, כאשר אחד העקרונות הבסיסיים בפרויקט הוא שהכלבים יחיו את חיי הערים ההומות כדי שיוכלו להיחשף ולהתרגל לחיי היומיום". יצחקי מספרת כי זה הכרחי עבור הכלבים להכיר קניונים, חנויות, מרכולים, נסיעה בתחבורה ציבורית וכל מה שחיי אדם כוללים. "בדרך זו, כלבי